Завелася в нас
надворі
дивна баба снігова:
що не скажеш їй —
повторить,
тільки
сплутає слова!

Каже ніч їй:
— Срібні сни...—
Баба каже:
— Рідний сніг!

Каже день:
— Проміння
сніп!..—
А вона:
— Прилине сніг!

Всі регочуть:
— От так сміх! —
Ну а баба — знову:
— Сніг...

Я їй теж
сказав учора:
— Завтра ж —
перший день
весни!..
А вона й мені
говорить:
— Знаю, знаю —
завтра сніг!..

Та сьогодні
О дев'ятій
вперше
в нашому дворі
сніг прорізала
завзято
ніжна стрілочка
трави!

І розтала
ковдра біла,
і струмочок
заспівав,
а за ним
кудись побігла
дивна баба
снігова...

Навіть слід од неї
зник!
Певне, десь пішла
по сніг...